

ja kust poolt tulles sinno hääbi, kui sa omma wannematte wasto tõrgud.

Mõistojannad.

Ei illo panda paiaše, kaunist ei panda katlaše.

Ei kahhe perre koer sa ellades süa.

Ei keik mahhu marja male, muist peab ikka tarja male.

Ei küssija su peale löda mitte, agga wõtja kae peale lüakse.

Ei märjale male polle wet tarwis.

Ei polle ükski ammet ni sant et ei mestteoidakš.

Ei pu lange ühhe laastoga.

Ei ülekohhus seisa kottis.

Ennam kaši sillitakse, kõrgemale kaš sab-
ba tõstab.

Hea on hiirtel ellada, kui kaši ei olle koddo.

Tähhendamised.

1. Ühked hired.

Kašid allati hiirtega sõas, ikka said woito nende üle. Hired mõtlesid omma piisokeste mõttete sees: „Meie jame seest ikka alla, et meil polle üllemaid pealikuid enneste seast!“ —

Wallitsefid keigejõudsamad lomad omma sugguseltsi seest ennestele pealikuks. Need ütlesid teiste wasto: „Egga meie ei wõi nüüd ennam teiega ühhe jone peal olla, meil peab isseärnanis autäht ollema, mis kaugele wälja paistab.“ Punnusid ennestele õllekõrtest tuttid, nago uhked kubarad pähhä, siddusid lõngapaelaga hästi finni, et se mahha ei tulles, ja hüüdsid: „Kül nüüd Kašid meid kardawad!“

Eoakarra peasis ueste lahti, jubba jälle kašiwäggi woitiš ärra. Mõisuggused hired ilma tuttita Peas, nago ollid lodud ja sündinud, neid sai ommeti weel hea hulk omma